Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 48 **Rozeslána dne 14. června 1991** **Cena Kčs 4,50** **(dotisk)**

OBSAH:

244. Zákon o Federální bezpečnostní informační službě a o používání zpravodajských prostředků

245. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky č. 206/1990 Sb., o státním vyrovnávacím příspěvku

246. Zákon o druhém zvýšení důchodů v roce 1991

247. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 173/1990 Sb., kterým se zrušuje zákon č. 68/1956 Sb., o organizaci tělesné výchovy, a kterým se upravují některé další vztahy týkající se dobrovolných tělovýchovných organizací

248. Vyhláška federálního ministerstva dopravy, kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 41/1984 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

249. Vyhláška Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky o poskytovaní príplatku na čiastočné vyrovnanie rastu životných nákladov pracovníkom organizácií, ktoré nevykonávajú podnikateľskú činnosť

250. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o zriadení pobočky Krajského súdu v Bratislave v Nitre

251. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o změnách Úmluvy o mezinárodní železniční přepravě (COTIF)

252. Oznámení ministerstva vnitra České republiky o vydání výnosu, kterým se vydává resortní seznam zaměstnání občanských pracovníků v oboru působnosti bezpečnostního úseku ministerstva vnitra České republiky zařazených pro účely důchodového zabezpečení do II. pracovní kategorie

244

ZÁKON

ze dne 29. května 1991

o Federální bezpečnostní informační službě a o používání zpravodajských prostředků

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Zřizuje se Federální bezpečnostní informační služba (dále jen „Federální informační služba").

(2) Federální informační služba je zpravodajským orgánem České a Slovenské Federativní Republiky, který plní úkoly ve věcech vnitřního pořádku, bezpečnosti státu a jeho ústavního zřízení v rozsahu vymezeném tímto zákonem.

(3) Federální informační služba se ve své činnosti řídí ústavními zákony, zákony a ostatními obecně závaznými právními předpisy.

(4) Práva a svobody občanů lze prostředky Federální informační služby omezit jen v rozsahu a způsobem stanoveným tímto zákonem.

HLAVA PRVNÍ
PŮSOBNOST, ORGANIZACE, ŘÍZENÍ A KONTROLA ČINNOSTI FEDERÁLNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBY

Působnost Federální informační služby

§ 2

(1) Federální informační služba získává, soustřeďuje a vyhodnocuje informace

a) důležité pro ochranu ústavního zřízení,
b) o činnosti cizích zpravodajských služeb,
c) týkající se terorismu organizovaného ve spojení s cizinou,
d) o činnosti proti bezpečnosti státu,
e) důležité pro ochranu hospodářských zájmů státu.

(2) Federální informační služba spolupůsobí při ochraně státního tajemství.

(3) Federální informační služba v oboru své působnosti plní další úkoly, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

§ 3

(1) Federální informační služba předává

a) ústavním orgánům České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky významné informace, které tyto orgány potřebují pro své rozhodování,
b) příslušným státním orgánům nezbytné informace, které tyto orgány potřebují k zamezení protiústavní a protiprávní činnosti.

(2) Ředitel Federální informační služby (dále jen „ředitel") podává v požadované lhůtě zprávy z oboru působnosti Federální informační služby, o něž požádá

a) prezident České a Slovenské Federativní Republiky,
b) Federální shromáždění,
c) vláda České a Slovenské Federativní Republiky,
d) Česká národní rada,
e) Slovenská národní rada,
f) vláda České republiky,
g) vláda Slovenské republiky.

(3) Ředitel předkládá nejméně jednou ročně zprávu o činnosti Federální informační služby Federálnímu shromáždění, České národní radě a Slovenské národní radě.

§ 4

Organizace Federální informační služby

(1) Prezident České a Slovenské Federativní Republiky jmenuje ředitele na návrh vlády České a Slovenské Federativní Republiky a odvolává ho na návrh vlády České a Slovenské Federativní Republiky nebo Federálního shromáždění.

(2) Ředitel jmenuje a odvolává dva náměstky, a to jednoho na návrh vlády České republiky a jednoho na návrh vlády Slovenské republiky.

(3) Ředitel je z výkonu své funkce odpovědný Federálnímu shromáždění.

(4) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky ukládá svými usneseními Federální informační službě úkoly v rozsahu její působnosti podle § 2.

(5) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky schvaluje na návrh ředitele statut Federální informační služby.

Kontrola činnosti Federální informační služby

§ 5

(1) Kontrolu činnosti Federální informační služby

vykonává Federální shromáždění, které k tomuto účelu zřizuje zvláštní kontrolní orgán (dále jen „kontrolní orgán").

(2) Kontrolní orgán se skládá ze tří až čtyř členů zvolených Sněmovnou lidu z poslanců Sněmovny lidu a ze tří až čtyř členů zvolených Sněmovnou národů z poslanců Sněmovny národů.

(3) Pokud zákon nestanoví jinak, vztahuje se na působnost a jednání kontrolního orgánu a na práva a povinnosti jeho členů přiměřeně zvláštní předpis.[1])

§ 6

(1) Členové kontrolního orgánu mohou vstupovat do objektů a zařízení Federální informační služby.

(2) Ředitel předkládá kontrolnímu orgánu

a) statut Federální informační služby,
b) usnesení vlády České a Slovenské Federativní Republiky podle § 4 odst. 4,
c) stejnopisy požadavků orgánů podle § 3 odst. 2,
d) podklady potřebné ke kontrole plnění rozpočtu Federální informační služby,
e) předpisy, jimiž upravuje
   1. zaměření, organizaci a početní stavy Federální informační služby,
   2. vztahy nadřízenosti a podřízenosti a výkon služby,
   3. používání zpravodajských prostředků,
   4. druhy a způsoby evidence osob,
   5. vztahy součinnosti a spolupráce s dalšími bezpečnostními složkami.

(3) Ředitel předkládá kontrolnímu orgánu na jeho požádání zprávu o výsledcích činnosti Federální informační služby podle § 3 a § 4 odst. 4 a zprávu o použití zpravodajských prostředků, a to pouze ve věcech a případech, ve kterých Federální informační služba svou činnost již ukončila.

(4) Ředitel předkládá průběžně kontrolnímu orgánu souhrnnou informaci obsahující počet případů a věcí, v nichž je Federální informační služba činná z vlastního podnětu nebo z podnětu ústavního orgánu. V informaci odliší případy a věci podle jednotlivých písmen uvedených v § 2 odst. 1.

§ 7

(1) Má-li kontrolní orgán za to, že činnost Federální informační služby nebo jejích příslušníků nezákonně zkracuje nebo ruší něčí práva, je oprávněn požadovat od ředitele potřebné vysvětlení včetně písemných materiálů a všechny údaje, které jsou o takové osobě v evidencích Federální informační služby vedeny.

(2) Kontrolní orgán je oprávněn řediteli nařídit, aby ukončil činnost, která přesahuje působnost Federální informační služby vymezenou ustanovením § 2 anebo která je nezákonná; je oprávněn mu nařídit, aby všechny údaje vedené v evidencích Federální informační služby, které přesahují působnost Federální informační služby vymezenou ustanovením § 2 nebo které byly získány neoprávněně nebo které jsou nepravdivé, uložil tak, aby k nim nikdo, s výjimkou soudu, neměl přístup.

(3) Každé porušení zákona příslušníky Federální informační služby, které kontrolní orgán zjistí při své činnosti, je povinen oznámit Federálnímu shromáždění a generálnímu prokurátorovi České a Slovenské Federativní Republiky; podle povahy věci je oznamuje i vládě České a Slovenské Federativní Republiky.

HLAVA DRUHÁ
PŘÍSLUŠNÍCI FEDERÁLNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBY, JEJICH POVINNOSTI A OPRÁVNĚNÍ

§ 8

Příslušníci Federální informační služby

(1) Úkoly Federální informační služby plní příslušníci, kteří jsou k Federální informační službě ve služebním poměru.

(2) Příslušníkem Federální informační služby může být pouze občan České a Slovenské Federativní Republiky starší 21 let, který je občansky bezúhonný a má odpovídající zdravotní a odborné předpoklady pro výkon služby.

(3) Příslušník Federální informační služby skládá při nástupu do Federální informační služby služební přísahu, která zní:

„Slavnostně prohlašuji, že budu věrný České a Slovenské Federativní Republice.
Budu čestným, statečným, ukázněným a nestranným příslušníkem Federální bezpečnostní informační služby. Služební povinnosti budu plnit podle svých nejlepších schopností a ve své činnosti se budu řídit ústavou a zákony a budu chránit ústavní zřízení České a Slovenské Federativní Republiky, jakož i práva občanů. K tomu jsem připraven vynaložit všechny síly a schopnosti a nasadit i svůj život. Tak přísahám!".

Povinnosti a oprávnění příslušníků Federální informační služby

§ 9

Příslušníci Federální informační služby jsou po-

[1]) § 90 až 92 zákona č. 56/1991 Sb., o jednacím řádu Federálního shromáždění.

vinni při plnění úkolů dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná újma.

§ 10

Příslušník Federální informační služby podléhá pravomoci vojenských soudů.

§ 11

Příslušníci Federální informační služby prokazují svou příslušnost k Federální informační službě služebním průkazem s evidenčním číslem a ústním prohlášením: „Federální bezpečnostní informační služba".

§ 12

Příslušníci Federální informační služby jsou při plnění služebních úkolů oprávněni zjišťovat potřebné informace. Nikdo nesmí být k podání informace nucen.

§ 13

Použití střelné zbraně

(1) Příslušník Federální informační služby je oprávněn nosit zbraň a použít ji v mezích tohoto zákona, aby

a) v případě nutné obrany odvrátil útok vedený proti jeho osobě nebo mu bezprostředně hrozící nebo útok na život jiné osoby,

b) nelze-li jinak odvrátit nebezpečný útok, který ohrožuje chráněný objekt, uzavřený střežený prostor nebo chráněnou osobu po předchozí marné výzvě, aby bylo od útoku upuštěno.

(2) Při použití zbraně je příslušník Federální informační služby povinen dbát nutné opatrnosti, aby zejména neohrozil život jiných osob a co nejvíce šetřil život osoby, proti níž použití zbraně směřuje.

HLAVA TŘETÍ
ZPRAVODAJSKÉ PROSTŘEDKY A JEJICH POUŽITÍ

§ 14

Zpravodajské prostředky

(1) V oboru své působnosti (§ 2) je Federální informační služba oprávněna používat zpravodajských prostředků, jimiž jsou:

a) zpravodajská technika,

b) osoby jednající ve prospěch Federální informační služby,

c) krycí doklady,

d) sledování.

(2) Federální informační služba je povinna zabezpečit ochranu zpravodajských prostředků uvedených v odstavci 1 písm. a), c) a d) před vyzrazením, zneužitím, poškozením nebo zničením a ochranu osob uvedených v odstavci 1 písm. b) před vyzrazením nebo před způsobením újmy na cti, životě nebo zdraví.

Zpravodajská technika a povolení k jejímu použití

§ 15

Pro účely tohoto zákona se zpravodajskou technikou rozumí zejména elektronické, fototechnické, chemické, fyzikálně chemické, radiotechnické, optické, mechanické a jiné technické prostředky a zařízení nebo jejich soubory, používané utajeným způsobem při

a) vyhledávání, otevírání a zkoumání dopravovaných zásilek a provádění jejich vyhodnocení za využití kriminalistických metod,

b) odposlouchávání a zaznamenávání telekomunikačního provozu,

c) pořizování obrazových, zvukových nebo jiných záznamů

v případech, kdy je Federální informační služba používá ke zjišťování skutečností v rozsahu své působnosti.

§ 16

(1) Zpravodajskou techniku může Federální informační služba v oboru své působnosti podle § 2 použít jen na základě předchozího písemného povolení k použití zpravodajské techniky (dále jen „povolení") vydaného prokurátorem a pouze v případech, kdy odhalování a dokumentování činností, pro něž má být použita, je jiným způsobem neúčinné nebo podstatně ztíženo.

(2) Použití zpravodajské techniky smí omezit nedotknutelnost obydlí, listovní tajemství a tajemství dopravovaných zpráv jen v nezbytně nutné míře.

§ 17

Žádost o povolení se prokurátorovi předkládá písemně a musí obsahovat zejména

a) druh zpravodajské techniky, která má být použita, místo jejího použití, navrhovaná doba trvání jejího použití, údaje o osobě, ke které má být zpravodajská technika použita, pokud je její totožnost známa, a číslo telefonní stanice, pokud z ní má být pořizován zvukový záznam,

b) informaci o předchozím neúčinném nebo podstatně ztíženém odhalování a dokumentování činnosti, pro níž je použití zpravodajské techniky vyžadováno,

c) informaci o jakémkoliv předchozím požadavku na použití zpravodajské techniky ve vztahu k osobě uvedené v písmenu a), včetně rozhodnutí příslušného prokurátora o tomto požadavku,

d) důvody k použití zpravodajské techniky.

§ 18

(1) Povolení vydávají

a) generální prokurátor České a Slovenské Federativní Republiky nebo prokurátoři jím určení,

b) prokurátoři prokuratur v České republice a ve Slovenské republice, kteří jsou k tomu určeni generálním prokurátorem České a Slovenské Federativní Republiky v dohodě s generálním prokurátorem příslušné republiky.

(2) V povolení musí být výslovně uvedeno odůvodnění, druh zpravodajské techniky, která může být použita, místo použití, doba trvání jejího použití, údaje o osobě, ke které může být zpravodajské techniky použito, pokud je její totožnost známa, a číslo telefonní stanice, pokud z ní může být pořizován zvukový záznam.

(3) Prokurátor stanoví dobu trvání použití zpravodajské techniky nejdéle na dobu šesti měsíců; tuto dobu může na základě nové žádosti prodloužit, pokaždé však nejvýše o dalších šest měsíců. V takovém případě platí obdobně § 16 a 17 a ustanovení odstavců 1 a 2.

§ 19

(1) Prokurátor, který vydal povolení, sleduje, zda důvody použití zpravodajské techniky trvají. Zjistí-li, že důvody pro její použití pominuly, povolení odejme.

(2) O ukončení používání zpravodajské techniky informuje Federální informační služba prokurátora, který povolení vydal.

(3) Informace získané použitím zpravodajské techniky podle tohoto zákona mohou být využity pouze v souladu s § 2, 24 až 27.

§ 20

Ředitel upraví bližší podrobnosti používání zpravodajské techniky.

§ 21

Osoby jednající ve prospěch Federální informační služby

(1) Osobou jednající ve prospěch Federální informační služby se pro účely tohoto zákona rozumí fyzická osoba, která dobrovolně, utajeným způsobem poskytuje služby Federální informační službě při plnění úkolů v její působnosti (§ 2).

(2) Federální informační služba může vést evidenci osob jednajících ve prospěch Federální informační služby pouze po dobu plnění jednotlivých úkolů; údaje z těchto evidencí musí být po splnění úkolů zničeny.

(3) Ředitel upraví bližší podrobnosti zapojování osob jednajících ve prospěch Federální informační služby do jednotlivých případů.

(4) Na osobu uvedenou v odstavci 1 se po dobu plnění jednotlivých úkolů vztahuje ustanovení § 33 tohoto zákona.

§ 22

Krycí doklady

(1) Pro účely tohoto zákona se krycími doklady rozumějí listiny a předměty sloužící k utajení skutečné totožnosti příslušníka Federální informační služby, který plní úkoly v oboru její působnosti. Krycími doklady nesmějí být průkazy poslanců zákonodárných sborů a služební průkazy soudců a prokurátorů.

(2) Krycí doklady vydává Federální informační služba jen na základě rozhodnutí ředitele.

(3) Federální informační služba vede evidenci krycích dokladů, a to i těch, které v oboru své působnosti používají příslušníci ozbrojených bezpečnostních sborů a bezpečnostní služby v působnosti České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, pokud tyto sbory a služby jsou k používání krycích dokladů oprávněny zákonem.

(4) Ředitel upraví bližší podrobnosti pro vydávání a používání krycích dokladů.

(5) Ředitel upraví bližší podrobnosti vedení evidence krycích dokladů.

§ 23

Sledování

(1) O použití sledování Federální informační službou k plnění úkolů v oboru její působnosti (§ 2) rozhoduje ředitel anebo jím pověřený příslušník Federální informační služby.

(2) Ředitel upraví způsob sledování a jeho evidenci.

HLAVA ČTVRTÁ
VEDENÍ EVIDENCÍ OSOB

§ 24

(1) V oboru své působnosti je Federální informační služba oprávněna uchovávat a využívat údaje o osobách ve svých evidencích, jestliže

a) existují podložená podezření ze snah nebo činností uvedených v § 2,

b) je to potřebné ke zjištění a zhodnocení snah nebo činností uvedených v § 2.

(2) Údaje o chování nezletilých mladších 15 let nesmějí být vkládány do evidencí. Údaje o chování nezle-

tilých starších 15 let musejí být po dvou letech od vložení přezkoumány a nejpozději po pěti letech uloženy tak, aby k nim nikdo jiný než soud neměl přístup, ledaže by po dovršení zletilosti těchto osob k nim získala Federální informační služba v oboru své působnosti (§ 2) další poznatky.

§ 25

Pokud údaje o osobách uchovávané v evidencích Federální informační služby již nejsou k plnění úkolů Federální informační služby potřebné, nebo pokud je k tomu jiný zákonný důvod, uloží Federální informační služba tyto údaje způsobem, který zabrání každému, s výjimkou soudu, v přístupu k těmto údajům.

§ 26

Pro každou evidenci ředitel upraví

a) označení evidence,
b) účel evidence,
c) oprávnění přístupu,
d) protokolování.

§ 27

Federální informační služba je povinna zabezpečit ochranu údajů obsažených v evidencích osob před vyzrazením, zneužitím, poškozením a nebo zničením.

HLAVA PÁTÁ
VZTAHY FEDERÁLNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBY KE STÁTNÍM ORGÁNŮM A ORGANIZACÍM

§ 28

Federální informační služba při plnění svých úkolů spolupracuje zejména s Radou obrany státu a orgány státní správy České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky.

§ 29

(1) Federální informační služba je oprávněna při plnění svých úkolů požadovat od státních orgánů účinnou pomoc a informace související se zabezpečením a plněním jejích úkolů v oboru její působnosti.

(2) Státní orgány jsou povinny požadovanou pomoc a informace poskytnout, pokud jim v tom nebrání důvody stanovené jinými obecně závaznými právními předpisy.

HLAVA ŠESTÁ
NÁHRADA ŠKODY

§ 30

(1) Došlo-li u kohokoli k poškození zdraví nebo k jeho smrti v souvislosti s pomocí, kterou poskytl Federální informační službě nebo jejím příslušníkům na jejich žádost nebo s jejich vědomím, uhradí škodu tím vzniklou stát obdobně podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů pracovníků. Vláda České a Slovenské Federativní Republiky může nařízením stanovit, ve kterých případech a v jaké rozsahu

a) náleží tomu, kdo poskytl pomoc, vedle nároků na náhradu škody podle pracovněprávních předpisů i jednorázové mimořádné odškodnění,
b) se zvyšuje jednorázové odškodnění náležející podle pracovněprávních předpisů pozůstalým po tom, kdo poskytl pomoc, a kdy lze takové odškodnění přiznat osobám, které byly na toho, kdo poskytl pomoc, odkázány výživou.

(2) Každému, kdo poskytl pomoc uvedenou v odstavci 1, stát nahradí též škodu na věcech, která mu vznikla v souvislosti s poskytnutím pomoci. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to dobře možné nebo účelné, hradí se v penězích. Poškozenému však může být přiznána úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(3) Stát uhradí i škodu způsobenou osobou uvedenou v odstavci 2 jinému v souvislosti s pomocí poskytnutou Federální informační službě nebo jejím příslušníkům.

(4) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky stanoví nařízením, ve kterých případech stát přizná náhradu i jiné škody nebo újmy, které vznikly osobě jednající ve prospěch Federální informační služby podle § 21

(5) Právo státu na náhradu škody vůči tomu, kdo za ni poškozenému odpovídá podle občanského zákoníku, není předchozími ustanoveními dotčeno.

(6) Odpovědnost za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem příslušníka Federální informační služby upravuje zvláštní předpis.[2])

(7) Náhradu škody podle odstavců 1 až 4 a 6 poskytuje v zastoupení státu Federální informační služba.

[2]) Zákon č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným postupem.

HLAVA SEDMÁ
USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 31

Federální informační služba je povinna soustavně pečovat o zdravé a bezpečné podmínky výkonu služby svých příslušníků a poskytovat jim přiměřenou ochranu před nebezpečím, které jim hrozí pro výkon služby nebo v souvislosti s ní.

§ 32

(1) Příslušníci Federální informační služby nesmějí být členy politických stran nebo politických hnutí a nesmějí se aktivně zúčastňovat jejich činnosti a působit v jejich prospěch.

(2) Příslušníci Federální informační služby nesmějí být členy orgánů společností, které se zabývají výdělečnou činností.

§ 33

(1) Příslušníci Federální informační služby a každý, kdo plní úkoly na základě tohoto zákona, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech tvořících předmět státního tajemství, o kterých se dověděli v souvislosti s činností Federální informační služby.

(2) Na žádost orgánů činných v trestním řízení zprostí ředitel mlčenlivosti osoby uvedené v odstavci 1.

(3) Ustanoveními předchozích odstavců nejsou dotčeny předpisy o ochraně státního tajemství.[3])

§ 34

Povinnost zachovávat mlčenlivost uložená členům kontrolního orgánu podle zvláštního předpisu[4]) se nevztahuje na případy, kdy kontrolní orgán podává oznámení podle § 7 odst. 3. Skutečnosti, o nichž se členové kontrolního orgánu dovědí při výkonu své funkce, oznamují v míře nezbytné pro dosažení účelu kontroly podle tohoto zákona.

§ 35

(1) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti služebně zařazení ve Federální informační službě se dnem účinnosti tohoto zákona stávají příslušníky Federální informační služby; tímto dnem přecházejí práva a povinnosti ze služebních poměrů a ze vztahů s nimi souvisejících z federálního ministerstva vnitra na Federální informační službu.

(2) Do přijetí předpisů upravujících služební poměry příslušníků Federální informační služby se na služební poměry příslušníků Federální informační služby přiměřeně vztahuje zvláštní předpis[5]) a předpisy vydané k jeho provedení.

(3) Pokud je ve zvláštních předpisech[6]) ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky zmocněn k jejich provedení ve vztahu k příslušníkům Sboru národní bezpečnosti, má toto oprávnění ředitel ve vztahu k příslušníkům Federální informační služby.

§ 36

Převod nemovitostí a dalších prostředků pro zabezpečení Federální informační služby z federálního ministerstva vnitra, ministerstva vnitra České republiky a ministerstva vnitra Slovenské republiky na Federální informační službu upraví dohoda mezi příslušnými ministry vnitra a ředitelem.

§ 37

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

---

[3]) Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění zákona č. 383/1990 Sb.

[4]) § 91 zákona č. 56/1991 Sb.

[5]) Zákon č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti, ve znění pozdějších předpisů.

[6]) Zákon č. 100/1970 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.

245

ZÁKON

ze dne 30. května 1991,

kterým se mění a doplňuje zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky č. 206/1990 Sb., o státním vyrovnávacím příspěvku

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky č. 206/1990 Sb., o státním vyrovnávacím příspěvku, se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Jde-li však o poživatele důchodu z důchodového zabezpečení a osoby, které splňují podmínku nezaopatřenosti dítěte pro nárok na přídavky na děti nebo výchovné,[2]) činí výše příspěvku 220 Kčs měsíčně. Jsou-li splněny podmínky pro nárok na příspěvek ve výši 220 Kčs měsíčně jen po část kalendářního měsíce, náleží příspěvek v této výši za celý kalendářní měsíc; zanikne-li však v průběhu kalendářního měsíce nárok na výplatu důchodu nebo výchovného, náleží příspěvek v této výši naposledy za kalendářní měsíc, ve kterém náležela poslední splátka této dávky.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

2. V § 4 odst. 6 se slova „vedeného u Státní banky československé“ nahrazují slovy „federálního ministerstva financí[3])“.

3. § 5 odst. 3 zní:

„(3) Splní-li se podmínky pro nárok na příspěvek ve výši stanovené v § 3 odst. 2 v průběhu kalendářního měsíce, rozdíl ve výši příspěvku doplatí plátce, který je příslušný k výplatě vyššího příspěvku, a to v nejbližším výplatním termínu.“.

4. § 5 se doplňuje odstavcem 5, který zní:

„(5) Příspěvek náležející osobám, které splňují podmínku nezaopatřenosti dítěte pro nárok na přídavky na děti nebo výchovné, avšak tyto dávky na ně nenáleží, se vyplácí osobě, která má dítě v přímém zaopatření; je-li dítě v plném přímém zaopatření ústavu (zařízení) pro péči o děti nebo mládež z jiných důvodů než z důvodů léčení, popřípadě z důvodu plnění povinné školní docházky nebo přípravy pro budoucí povolání, vyplácí se příspěvek tomuto ústavu (zařízení).“.

5. § 6 odst. 4 zní:

„(4) Pokud se zjišťuje pro účely jiných právních předpisů výše příjmu osoby, k příspěvku se nepřihlíží, nestanoví-li zvláštní předpis jinak.“.

6. V § 8 odst. 2 věty druhá a třetí znějí: „Příjemce příspěvku, kterému byl příspěvek vyplacen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, je povinen plátci příspěvku neprávem vyplacené částky příspěvku vrátit. Nárok na vrácení neprávem vyplacených částek příspěvku zaniká ve lhůtě uvedené v § 6 odst. 1.“.

7. V § 9 odst. 2 se ve větě první za slova „vyplatil příspěvek“ vkládají slova „nebo vyplatil příspěvek ve vyšší částce, než náležel“ a ve větě druhé se vypouští slovo „příspěvku“.

8. § 10 se vypouští.

Čl. II

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 235/1990 Sb., kterou se provádí zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 206/1990 Sb., o státním vyrovnávacím příspěvku, ve znění vyhlášky č. 313/1990 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 odst. 1 se ve větě druhé na konci nahrazuje tečka středníkem a připojují se tato slova: „pokud však za tuto dobu náležel vyšší příspěvek, vyplatí plátce důchodu rozdíl obou částek.“.

2. V § 5 odst. 2 se za slova „pouze jednou“ vkládají slova „ve výši, ve které náležel,“.

---

[2]) § 31 zákona č. 103/1964 Sb., o zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, ve znění pozdějších předpisů.

§ 18 zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

§ 49 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

[3]) § 1 odst. 2 vyhlášky federálního ministerstva financí č. 250/1990 Sb., o způsobu úhrady nákladů na vyrovnávací příspěvek plátcům příspěvku.

Čl. III

(1) Osobám, které v období od 1. května do 30. června 1991 byly poživateli důchodu z důchodového zabezpečení nebo splnily podmínku nezaopatřenosti dítěte pro nárok na přídavky na děti nebo výchovné, náleží státní vyrovnávací příspěvek v kalendářním měsíci v tomto období při splnění ostatních podmínek ve výši 220 Kčs měsíčně.

(2) Rozdíl ve výši státního vyrovnávacího příspěvku za květen a červen 1991 doplatí plátce příspěvku, který je příslušný k jeho výplatě za červenec 1991

a) na žádost, vyplácel-li tento příspěvek přede dnem účinnosti tohoto zákona jiný plátce,
b) bez žádosti v ostatních případech.

Pokud za červenec 1991 státní vyrovnávací příspěvek nenáleží, doplatí tento rozdíl plátce příspěvku, který tento příspěvek naposledy vyplatil.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

246

ZÁKON
ze dne 30. května 1991
o druhém zvýšení důchodů v roce 1991

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

(1) Od splátky důchodu splatné po 30. červnu 1991 se vyplácené důchody a důchody přiznané do 31. prosince 1991 zvyšují na základě § 9 a 10 zákona č. 46/1991 Sb., o zvyšování důchodů, o pevnou částku, která činí měsíčně

a) 110 Kčs, jde-li o důchody starobní, invalidní nebo za výsluhu let,
b) 66 Kčs, jde-li o důchod vdovský,
c) 55 Kčs, jde-li o částečný invalidní důchod nebo sirotčí důchod oboustranně osiřelého dítěte,
d) 33 Kčs, jde-li o sirotčí důchod jednostranně osiřelého dítěte,
e) polovinu částek uvedených v písmenech a) až d), jde-li o důchod upravený pro souběh s jiným důchodem nebo s příjmem z výdělečné činnosti.

(2) Podle tohoto zákona se nezvyšují

a) vdovské a sirotčí důchody vyměřené z důchodů zvýšených podle odstavce 1 písm. a) a
b) důchody vyplácené do ciziny.

(3) Pro zvýšení důchodu podle odstavce 1 platí obdobně ustanovení § 5 až 8 zákona č. 46/1991 Sb., o zvyšování důchodů.

§ 2

(1) Hranice důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu, činí podle § 54 odst. 1 a § 68 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení (dále jen „zákon o sociálním zabezpečení"), 1580 Kčs měsíčně a podle § 54 odst. 2 a § 68 odst. 2 zákona o sociálním zabezpečení 2620 Kčs měsíčně.

(2) Důchody vyplácené ke dni účinnosti tohoto zákona, které byly upraveny jako jediný zdroj příjmu, se zvýší bez žádosti od splátky důchodu splatné po 30. červnu 1991.

(3) Důchody starobní, invalidní, vdovské a sirotčí oboustranně osiřelých dětí, které dosud nebyly upraveny jako jediný zdroj příjmu a nedosahují výše stanovené v odstavci 1, se upraví na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po 30. červnu 1991.

§ 3

(1) Výše sociálního důchodu podle § 52 odst. 2 zákona o sociálním zabezpečení činí nejvýše 1580 Kčs měsíčně u jednotlivce a nejvýše 2620 Kčs měsíčně, je-li na takový důchod odkázán též rodinný příslušník.

(2) Sociální důchody podle § 52 odst. 2 zákona

o sociálním zabezpečení mohou být přiznány nebo zvýšeny až do částek uvedených v odstavci 1 na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po 30. červnu 1991.

§ 4

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

247

ZÁKON

ze dne 31. května 1991,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 173/1990 Sb., kterým se zrušuje zákon č. 68/1956 Sb., o organizaci tělesné výchovy, a kterým se upravují některé další vztahy týkající se dobrovolných tělovýchovných organizací

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 173/1990 Sb., kterým se zrušuje zákon č. 68/1956 Sb., o organizaci tělesné výchovy, a kterým se upravují některé další vztahy týkající se dobrovolných tělovýchovných organizací, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 zní:

„§ 2

Majetková práva dobrovolných organizací, která jim byla odňata zákony č. 187/1949 Sb., č. 71/1952 Sb. a č. 68/1956 Sb., se navracejí dle stavu ke dni 31. března 1948 Československé obci sokolské a ostatním znovu vzniklým dobrovolným organizacím, které uplatní své nároky u právního nástupce organizace uvedené v § 2 zákona č. 68/1956 Sb. do 31. prosince 1991.“.

2. Za § 2 se vkládá nový § 2a, který zní:

„§ 2a

Právní nástupce organizace uvedené v § 2 zákona č. 68/1956 Sb. je povinen s majetkovými právy až do jejich vydání Československé obci sokolské a ostatním znovu vzniklým dobrovolným organizacím nakládat s péčí řádného hospodáře; ode dne účinnosti tohoto zákona nemůže tato majetková práva převést do vlastnictví jiného ani přenechat jinému do užívání. Takové právní úkony jsou neplatné.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

248

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 30. května 1991,

kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 41/1984 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

Federální ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 16 odst. 1 písm. b) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 13/1956 Sb.:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 41/1984 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 9 se za slovem „ministerstva“ vy-

pouštějí slova „a na vozidla Lidových milicí Československé socialistické republiky“.

2. V § 3 odst. 1 zní:

„(1) Technickou způsobilost typů vozidel, která mají být hromadně podle typu vyráběna nebo hromadně podle typu dovážena, schvaluje na žádost výrobce nebo dovozce ústřední orgán státní správy ve věcech dopravy České republiky[5]) nebo ústřední orgán státní správy ve věcech dopravy Slovenské republiky[6]) (dále jen „příslušný orgán republiky“), a to podle konečného provedení prototypu nebo vozidla z ověřovací série nebo dovezených vzorkových vozidel a příslušné technické dokumentace. Podmínkou schválení typu je splnění podmínek stanovených v části druhé až páté této vyhlášky a zabezpečení náhradních dílů a servisu po dobu nejméně 10 let po dokončení výroby nebo dovozu vozidel schváleného typu. Hromadnou výrobou a hromadným dovozem se pro účely této vyhlášky rozumí výroba nebo dovoz více než 5 vozidel stejného typu a provedení celkem.“.

3. V § 3 odst. 3 se vkládá nové písmeno n), které zní:

„n) v případě dovozu doklad o shodnosti se schváleným typem vydaný výrobcem vozidla (osvědčení shody).“.

4. V § 4 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Zařízení k pohonu silničního motorového vozidla poháněného zkapalněným plynem propan-butan musí být schváleno podle zvláštního předpisu.[9a])“.

5. Za § 5 se vkládá nový § 5a, který zní:

„§ 5a

Schvalování technické způsobilosti jednotlivého vozidla

(1) Technickou způsobilost vozidla, které se neshoduje s typem vozidla schváleným podle § 3 této vyhlášky, schvaluje na žádost příslušný orgán státní správy.[9b]) K žádosti musí být přiloženo

a) technický popis vozidla alespoň v rozsahu technického průkazu,
b) doklad o technické prohlídce vozidla ve stanici technické kontroly v České a Slovenské Federativní Republice, od níž při podání žádosti neuplynula doba delší než tři měsíce,
c) návod k údržbě a obsluze vozidla (k nahlédnutí).

Je-li to nutné pro posouzení technické způsobilosti vozidla, může orgán státní správy žádat předložení další dokumentace nebo dokladů nebo provedení jízdních zkoušek vozidla a stanovit pro tyto zkoušky podmínky.

(2) Předpokladem schválení technické způsobilosti vozidla k provozu je

a) řádný technický stav vozidla,
b) splnění podmínek stanovených v části druhé až páté této vyhlášky s případnými odchylkami uvedenými v odstavcích 3 a 4.

(3) U nových vozidel dovezených do České a Slovenské Federativní Republiky se připouštějí tyto odchylky:

a) symboly ovladačů a sdělovačů nemusí odpovídat ustanovení § 21 odst. 3,
b) nouzová zásoba paliva nemusí být signalizována kontrolním světlem podle § 35 odst. 7,
c) koncová část výfukového potrubí může směřovat dolů k vozovce,
d) elektrická instalace nemusí odpovídat příslušné ČSN podle § 42 odst. 1,
e) nemusí být zásuvka pro přenosnou svítilnu podle § 42 odst. 2,
f) nemusí být boční směrové světlo podle § 48 odst. 3,
g) rozsvícení předních a zadních světel do mlhy je možné při zapnutých obrysových, potkávacích i dálkových světlech,
h) výrobní štítek nemusí obsahovat všechny předepsané údaje podle § 76 odst. 1,
j) homologační štítek nemusí mít vyznačeny všechny homologace podle § 76 odst. 4.

(4) U ojetých vozidel se kromě odchylek uvedených v odstavci 3 připouštějí tyto další odchylky:

a) zajištění dveří nemusí mít dvě jednoznačně rozlišitelné polohy podle § 33 odst. 3,
b) šířka dveří do obytné nástavby vozidel nesmí být menší než 550 mm,
c) nemusí být uzamykatelný uzávěr palivové nádrže podle § 35 odst. 4,
d) výfukové potrubí vedené svisle vzhůru nad vozidlo může mít vyústění i v pravé polovině vozidla a nemusí přesahovat o více než 100 mm, přitom však musí být opatřeno klapkou nebo odvodňova-

[5]) Zákon ČNR č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění dalších změn a doplňků (úplné znění č. 105/1991 Sb.).

[6]) Zákon SNR č. 347/1990 Sb., o organizaci ministerstev a ostatních ústředních orgánů státní správy Slovenské republiky.

[9a]) Předpis EHK č. 67.

[9b]) § 74 odst. 2 vyhlášky ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. l. (Ú. v.), o provozu na silnicích.

cím ventilem v nejnižším místě a výfukový systém musí být těsný,

e) u vozidel kategorie N_1 nemusí být odpojovač elektrického zařízení podle § 42 odst. 4,

f) osvětlení státní poznávací značky, zpětný světlomet a doplňková obrysová světla nemusí být homologována podle příslušného předpisu EHK a nemusí být označena homologační značkou podle § 43 odst. 1,

g) nemusí být nastavování světlometů z místa řidiče a štítek se základním nastavením světlometů,

h) nemusí být svítilna se zpětným světlem,

i) přední světlomety do mlhy trvale zabudované do karoserie vozidla mohou mít žlutou barvu světla,

j) nemusí být elektricky vyhřívané zadní sklo,

k) větrák vytápěcího a větracího systému může být jednorychlostní,

l) zakončení ovládací páky jednostopých motorových vozidel musí být zakončeno koulí o průměru větším než 15 mm,

m) nemusí být homologační štítek podle § 76 odst. 4,

n) ve výfukových plynech kontrolovaných při volnoběhu motoru nesmí objem oxidu uhelnatého (CO) překročit 3,5 % a od roku 1993 kromě toho objem nespálených uhlovodíků (HC) nesmí překročit 800 ppm.

(5) Ojetým vozidlem se pro účely této vyhlášky rozumí vozidlo, které již bylo provozováno a evidováno v České a Slovenské Federativní Republice nebo v jiném státě.“.

6. V § 7 odst. 1 se vypouští písmena c) a d).

7. V § 7 odst. 2 se na konci připojuje věta: „Při schvalování změny stávajícího druhu pohonu na pohon zkapalněným plynem propan-butan se přiměřeně použijí příslušná ustanovení zvláštního předpisu o podmínkách provozu silničních motorových vozidel poháněných stlačeným plynem.[12a])“.

8. § 8 se vypouští.

9. V § 19 se doplňují odstavce 9 a 10, které zní:

„(9) Zážehové benzinové motory vozidel vyrobených nebo dovezených po 1. 1. 1992 musí umožňovat trvalý provoz vozidla na bezolovnatý benzin.

(10) Zážehové motory vozidel kategorie L_5 s pohotovostní hmotností vyšší než 400 kg a vozidel kategorie M a N uvedených do provozu po nabytí účinnosti této vyhlášky nesmí být mazány na principu směsi paliva s mazacím olejem.“.

10. V § 37 odst. 1 se vypouští poslední věta.

11. § 37 odst. 2 zní:

„(2) Automobilové benziny a motorové nafty určené k pohonu spalovacích motorů silničních vozidel smí obsahovat nejvýše

a) 0,15 g olova v 1 litru olovnatého benzinu,

b) 0,005 g olova v 1 litru bezolovnatého benzinu,

c) 0,3 g síry v 1 kg motorové nafty.

V 1 litru olovnatého benzinu musí být nejméně 0,03 g olova.“.

12. V § 39 odst. 1 a 2 zní:

„(1) Vozidla se zážehovými benzinovými motory musí při schválení z hlediska emisí škodlivin výfukových plynů splňovat podmínky stanovené zvláštními předpisy.[75]) Množství oxidu uhelnatého (CO) a množství součtu nespálených uhlovodíků a oxidů dusíku (HC+NOx) ve výfukových plynech vozidel M_1 a N_1 se zážehovými motory, jejichž technická způsobilost bude schválena po 1. 10. 1992 nebo budou vyrobeny nebo dovezeny po 1. 10. 1993, nesmí být při schválení typu vyšší než 19 g/test CO a 5 g/test HC+NOx[75a]) a pro kontrolu shodnosti výroby vyšší než 22 g/test CO a 6 g/test HC+NOx.

(2) Vozidla se vznětovými motory vyrobená nebo dovezená po 1. 1. 1976 musí z hlediska emisí škodlivin výfukových plynů splňovat podmínky stanovené zvláštními předpisy[76]) a musí být podle nich schválena. Vozidla kategorie M_2, M_3, N_2 a N_3 vyrobená nebo dovezená po 1. 1. 1985 musí kromě toho splňovat další podmínky stanovené zvláštními předpisy[76]) a musí být podle nich schválena. Ve výfukových plynech vozidel o celkové hmotnosti nad 3,5 t, jejichž technická způsobilost bude schválena po 1. 10. 1992 a která budou vyráběna nebo dovážena po 1. 10. 1993, nesmí množství oxidu uhelnatého (CO) překročit 4,5 g/kWh, množství nespálených uhlovodíků (HC) 1,1 g/kWh, množství oxidů dusíku (NOx) 8,0 g/kWh; měrné množství pevných částic u těchto vozidel s motorem o výkonu do 85 kW nesmí překročit 0,63 g/kWh a u vozidel s motorem nad 85 kW nesmí překročit 0,35 g/kWh.“.

[12a]) Vyhláška FMD č. 10/1991 Sb., o podmínkách provozu silničních motorových vozidel poháněných stlačeným plynem.

[75]) Předpis EHK č. 40, 47, 15 a 83. Prováděním homologačních zkoušek je pověřen ÚVMV.

[75a]) Množství CO, HC a NOx se zjišťuje podle metodik předpisu EHK č. 83.

[76]) Předpis EHK č. 24 a č. 49. Pokud vozidlo kategorie M_1 a N_1 se vznětovými motory není homologováno podle těchto předpisů, musí být homologováno podle předpisu EHK č. 83.
Prováděním homologačních zkoušek je pověřen ÚVMV.

13. V § 39 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Palivové vstřikovací čerpadlo smí seřizovat a opravovat jen opravna specializovaná na opravu palivových vstřikovacích čerpadel. Čerpadlo musí být plombováno proti neoprávněným zásahům.“.

Dosavadní odstavce 3, 4, 5 a 6 se označují jako odstavce 4, 5, 6 a 7.

14. V § 39 odst. 4 se na konec připojuje věta: „Před měřením kouřivosti musí být provedena kontrola a seřízení palivového zařízení vozidla podle dokumentace výrobce, popřípadě oprava a kontrola těsnosti a funkčnosti výfukového systému.“.

15. V § 39 odst. 6 zní:

„(6) Škodlivé složky ve výfukových plynech u vozidel se zážehovými motory se ověřují po záběhu motoru[79]) při volnoběhu. Koncentrace oxidu uhelnatého (CO) a nespálených uhlovodíků (HC) při tomto ověřování nesmí překročit hodnoty:

a) 6,0 % CO a 2000 ppm HC u vozidel vyrobených do konce roku 1972 včetně,
b) 4,5 % CO a 1200 ppm HC u vozidel vyrobených od roku 1973 do konce roku 1985 včetně,
c) 3,5 % CO a 800 ppm HC u vozidel vyrobených od roku 1986 včetně.

Před měřením koncentrace CO a HC musí být provedena kontrola a seřízení zapalovacího a palivového zařízení vozidla podle dokumentace výrobce, popřípadě i oprava a kontrola těsnosti a funkčnosti výfukového systému. Ustanovení tohoto paragrafu se nevztahuje na vozidla kategorie L_1, L_2, L_3, L_4 a L_5 s pohotovostní hmotností nižší než 400 kg. U motorů mazaných směsí paliva a mazacího oleje se HC nekontrolují.“.

16. § 39 se doplňuje odstavci 8 a 9, které zní:

„(8) Ustanovení odstavce 2 se vztahuje i na zvláštní vozidla uvedená v § 67, 68, 69 a 70 se vznětovými motory, jejichž technická způsobilost bude schvalována po 1. 10. 1992 a na vozidla vyrobená nebo dovezená po 1. 10. 1994.

(9) Počínaje rokem 1992 u motorových vozidel v provozu se v pravidelných intervalech ověřuje splnění přípustných limitů škodlivých exhalací ve výfukových plynech podle odstavců 4 a 6, s výjimkou složek nespálených uhlovodíků (HC) u vozidel se zážehovými motory, jejichž ověřování bude zavedeno počínaje rokem 1993. Toto ověření se provádí u vozidel používaných k hospodářské činnosti vždy po 12 měsících, u ostatních vozidel vždy po 18 měsících. U vozidel, která podléhají pravidelným technickým prohlídkám v kratším termínu je časový interval pro ověřování škodlivých exhalací určen intervalem jednotlivých technických prohlídek. Ověření se provádí na náklad provozovatele vozidla na pracovištích k tomu určených na základě předvolání podle zvláštního předpisu.[80a])“.

17. V § 40 odst. 2 se na konci připojuje tato věta: Hladina vnějšího hluku silničních motorových vozidel kategorie M a N, jejichž technická způsobilost bude schvalována po 1. 10. 1993 nebo budou vyrobena nebo dovezena po 1. 10. 1994 nesmí překročit hodnoty uvedené v příloze č. 3, která je součástí této vyhlášky.“.

18. V § 58 odst. 4 se druhá věta vypouští.

19. V § 82 se na konci připojuje tato věta: „Výjimky nelze udělit z části první a z § 14 až 18, § 39, 40 a 56.“.

20. V § 84 odst. 2 bod 14 zní:

„14. převyšuje-li objemový obsah oxidu uhelnatého (CO) nebo koncentrace nespálených uhlovodíků (HC) ve výfukových plynech zážehového motoru nebo stupeň kouřivosti vznětového naftového motoru nebo vnější hluk vozidla povolenou hodnotu.“.

21. V § 84 se vypouští odstavec 3.

22. V příloze č. 1 vyhlášky č. 41/1984 Sb. v odstavci 5 ustanovení písmene a) zní:

„a) hodnoty koncentrace oxidu uhelnatého (CO) a množství nespálených uhlovodíků (HC) ve výfukových plynech zážehových motorů;“.

23. Vyhláška se doplňuje přílohou č. 3, která zní:

„Nejvyšší přípustné hodnoty hladin vnějšího hluku vozidel kategorie M a N, jejichž technická způsobilost bude schvalována po 1. říjnu 1993

Kategorie vozidel	Hladina vnějšího hluku dB (A)
M_1	74
M_2, jejichž celková hmotnost nepřevyšuje 3,5 t	77
M_2 a M_3, jejichž celková hmotnost převyšuje 3,5 t	78
M_2 a M_3, jejichž výkon motoru je vyšší než 147 kW	80
M_2 a M_3 určená pro městskou hromadnou dopravu osob	80
N_1, jejichž celková hmotnost nepřevyšuje 2 t	76

[80a]) § 83 vyhlášky ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. l. (Ú. v.).

N_1, jejichž celková hmotnost převyšuje 2 t	77
N_2 a N_3, jejichž motor nepřevyšuje výkon 75 kW	77
N_2 a N_3, jejichž motor má výkon 75 kW a více, avšak nepřevyšuje 147 kW	79
N_2 a N_3, jejichž motor převyšuje výkon 147 kW	80.“.

Čl. II

Zrušuje se vyhláška č. 60/1981 Sb., o hospodárnosti provozu silničních vozidel pro motorovou dopravu, ve znění vyhlášky č. 104/1982 Sb.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1991.

Ministr:

Ing. **Nezval** v. r.

249

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky

z 29. mája 1991

o poskytovaní príplatku na čiastočné vyrovnanie rastu životných nákladov pracovníkom organizácií, ktoré nevykonávajú podnikateľskú činnosť

Ministerstvo práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky podľa § 123 ods. 3 zákonníka práce č. 65/1965 Zb. v znení zákona č. 3/1991 Zb. ustanovuje:

§ 1

Táto vyhláška upravuje poskytovanie príplatku na čiastočné vyrovnanie rastu životných nákladov (ďalej len „príplatok“) pracovníkom rozpočtových[1]) a príspevkových[2]) organizácií a ďalších organizácií, ktoré nevykonávajú podnikateľskú činnosť, majú sídlo na území Slovenskej republiky a nie sú riadené federálnymi ústrednými orgánmi.

§ 2

Rozpočtové a príspevkové organizácie určia výšku príplatku v rámci prípustného objemu mzdových prostriedkov, ktorý zisťujú podľa osobitného predpisu,[3]) jednotnou mesačnou sumou pre všetkých pracovníkov alebo diferencovane až do naplnenia smerného rastu miezd určeného pre príslušné obdobie.[4])

§ 3

Organizácie, ktoré nevykonávajú podnikateľskú činnosť a nie sú rozpočtovými alebo príspevkovými organizáciami, môžu poskytovať pracovníkom príplatok v rámci objemu mzdových prostriedkov.

§ 4

(1) Organizácie uvedené v § 1 môžu príplatok poskytovať vo výške a podľa podmienok dohodnutých v kolektívnej zmluve, určených vo vnútornom mzdovom predpise, alebo dohodnutých v pracovných zmluvách.

(2) Pracovníkovi s kratším pracovným časom[5]) alebo pracovníkovi, ktorý neodpracoval určený týždenný pracovný čas,[6]) patrí príplatok vo výške zodpovedajúcej odpracovanému pracovnému času.

§ 5

(1) Príplatok poskytne organizácia pracovníkom prvýkrát za mesiac máj 1991.

(2) Postup organizácií uvedených v § 1 podľa tejto vyhlášky pred dňom jej účinnosti sa považuje za postup podľa tejto vyhlášky.

§ 6

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Ministerka:

Woleková v. r.

---

[1]) § 60 Hospodárskeho zákonníka.

[2]) § 62 Hospodárskeho zákonníka.

[3]) § 3 ods. 3, § 5 ods. 4, § 9 ods. 3 a § 11 ods. 4 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 145/1991 Zb. o usmerňovaní mzdových prostriedkov rozpočtových a príspevkových organizácií.

[4]) § 14 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 145/1991 Zb.

[5]) § 86 Zákonníka práce.

[6]) § 83 Zákonníka práce.

250

VYHLÁŠKA
Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky
z 29. mája 1991
o zriadení pobočky Krajského súdu v Bratislave v Nitre

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 3 písm. b) zákona Slovenskej národnej rady č. 579/1990 Zb. o sídlach a obvodoch okresných a krajských súdov Slovenskej republiky ustanovuje:

§ 1

V obvode Krajského súdu v Bratislave sa zriaďuje jeho pobočka v Nitre.

§ 2

Krajský súd v Bratislave – pobočka v Nitre

a) rozhoduje o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam vyneseným v trestnom konaní a občianskoprávnom konaní okresnými súdmi v Leviciach a Topoľčanoch;
b) rozhoduje o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam okresných súdov v Leviciach a Nitre týkajúcich sa osôb vo výkone trestu odňatia slobody;
c) preskúmava rozhodnutia vo veciach dôchodkového zabezpečenia týkajúce sa občanov, ktorí majú bydlisko v okresoch Levice, Nitra a Topoľčany.

§ 3

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. júlom 1991.

Minister:
Doc. JUDr. **Posluch** CSc. v. r.

251

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že na 2. zasedání Revizního výboru COTIF, které se konalo ve dnech 28. - 31. května 1990, byly přijaty změny Úmluvy o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), vyhlášené č. 8/1985 Sb. Změny vstoupily v platnost dnem 1. června 1991 a tímto dnem vstoupily v platnost i pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku.

Český překlad změn se vyhlašuje současně.

Přípojek B k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) z 9. května 1980

Jednotné právní předpisy pro smlouvu o mezinárodní železniční přepravě zboží (CIM)

Článek 47

Text tohoto článku se mění následovně:

„§ 1 Musí-li být při výpočtu náhrady škody přepočteny částky vyjádřené v cizí měně, propočtou se podle kursů dne a místa placení náhrady škody.

§ 2 Oprávněný může žádat úroky ve výši 5 % ročně, a to ode dne reklamace podle článku 53 nebo, nebyla-li reklamace podána, ode dne podání žaloby.

§ 3 Úroky mohou být požadovány pouze tehdy, přesahuje-li náhrada škody u jednoho nákladního listu 8 zúčtovacích jednotek.

§ 4 Nepředloží-li oprávněný železnici doklady potřebné ke konečnému vyřízení reklamace v jemu stanovené přiměřené lhůtě, nepočítají se úroky za dobu od uplynutí této lhůty do předložení dokladů.“.

PŘÍLOHA IV
(Článek 8 § 3)

Řád pro mezinárodní železniční přepravu spěšnin (RIEx)

Text § 4 se mění následovně:

„§ 4 Spěšniny musí být přepravovány rychlými prostředky ve lhůtách stanovených mezinárodními tarify. Dodací lhůty musí být ve všech případech kratší než lhůty platné podle článku 27 Jednotných právních předpisů.“.

252

Ministerstvo vnitra České republiky

vydalo podle § 17 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky **výnos** ze dne 3. května 1991 č. j. P-151/90, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání občanských pracovníků v oboru působnosti bezpečnostního úseku ministerstva vnitra České republiky zařazených pro účely důchodového zabezpečení do II. pracovní kategorie.**

Výnos obsahuje seznam zaměstnání občanských pracovníků zařazených v útvarech bezpečnostního úseku ministerstva vnitra České republiky a v útvarech jím řízených a zaměstnání pracovníků zařazených v útvarech Sboru požární ochrany, která se pro účely důchodového zabezpečení zařazují do II. pracovní kategorie.

Výnosem se zrušuje rozkaz ministra vnitra České socialistické republiky č. 13 ze dne 12. prosince 1978, kterým byl vydán resortní seznam zaměstnání zařazených do II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení občanských pracovníků na bezpečnostním úseku ministerstva vnitra České socialistické republiky (registrován v částce 1/1979 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu vnitra České republiky a u všech správ Veřejné bezpečnosti a okresních úřadů v České republice.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrovova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.